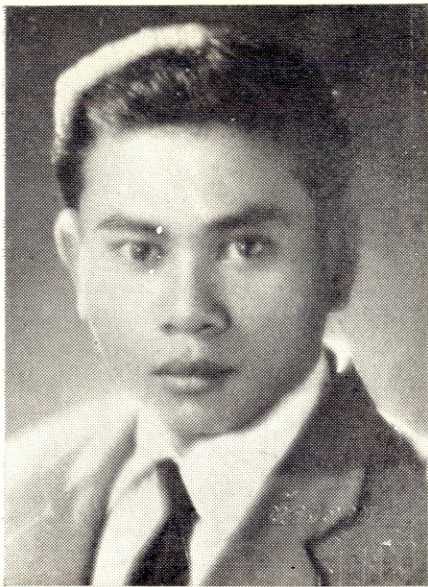

นพพล แก้วจูบ

ค่ายลพนมรอก

อำเภอท่าตะโก

จังหวัดนครสวรรค์

“การเข้าใจต่อกันและกันเป็นเชื้อประสานอันวิเศษ”

บุรุษร่างดำดั้น ใบหน้าเป็นเส้นหักแก้มเพศตรงข้าม ชีวิตคลุกคลี
กับสายลมและเปลวแดดแห่งบึงบรเพชร ยอมสละวังทอง ทวนกระแสน้ำ
ขึ้นสู่ภาคเหนือ — — — นครพิงค์ — — — เพื่อความก้าวหน้าในทาง
เกษตร ซึ่งเขาได้เคยผ่านมาแล้วถึง ๓ ปี สิ่งที่ภูมิใจของเขาที่มักจะ
ปรารภให้เพื่อนฟังเสมอว่า เขาสัมควรตั้งใจเกี่ยวกับการเกษตรที่ไม่ฝัน
มานาน รักความจริงเป็นที่สุด ชอบพูดตรงไปตรงมา โดยปกติเป็นคน
พูดน้อยแต่คิดมาก ใช้เวลาว่างให้หมดไปกับตำรา และการคิดคำนึงถึง
อดีต ปัจจุบัน อนาคต บางครั้งเมื่ออยู่ตามลำพัง เขาจะคิดถึงใครคน
หนึ่ง ถ้าหากเพื่อน ๆ กระเข้า เขาจะบอกอย่างอาย ๆ ว่า “เป๋ดำ” — — ?
เสียงเพลงและดนตรีที่ไพเราะเป็นสิ่งที่โปรดปราน สามารถทำให้เขาวาง
มือจากงาน และเคาะจังหวะตาม การกีฬาชอบเกือบทุกอย่าง แต่ที่ถนัด
ที่สุดก็คือการวิ่ง ถ้าหากเราจะถามถึงการตั้งคณชนบทจะรัก เขามีความรู้
เป็นพิเศษ แต่ทว่าเมื่อถามถึงเสียง เขาจะหนีไปเสียเฉย ๆ มันเป็นเพราะ
เหตุใดเพื่อน ๆ ยังสงสัย?